

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manipvlvs Spicarvm Ex Libris Domesticis Societatis Iesv

Lamparter, Heinrich

Monachii, 1653

December.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51816](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51816)

DECEMBER.

1. **V**Os eò vocauit, vt ad gloriam Dei, proximique salutem, iuge sacrificium vos exhibeatis: eius bonum, & progressum spiritualem non tantum exemplis, desiderijs, internis orationibus assidue procurando; sed medijs etiam, & instrumentis externis: quibus vt alter alteri succurreret, & proximum iuuaret, diuina prouidentia praecepit. Atque indè videre licet, ad quam celsum, nobile, & regale genus viuendi vos extulerit: cum nec in hominibus, nec in ipsis Angelis vllum exercitium, officiũque sublimius reperiri possit, quam in se Deum magnificè laudare, & eius res creatas, pro earum captu, ad ipsum conuertere. *S. Ignat. ep. 2.*

2. Qui ad harum insularum pagos, Christianis praeceptis imbuen-

M dos

dos venient, sint ex ijs, qui à mundo, carne, diabolo iniuriosè tractati, suas pariter, & Dei iniurias vici in semetipsis expetunt. *S. Xaver. l. 2. ep. 1. § 2.*

3. Mihi verò persæpe venit in mentem, circum Europæ Academi-
as cursare, & insani ritu passim
vociferari, eosque qui doctrinæ
plus habent, quàm charitatis, his
compellare verbis; Heu quàm in-
gens animorum numerus, vestro
vicio exclusus cœlo, deturbatur ad
infernus? Utinam illi, quemadmodum
in literas, ita in hanc quoque curam
incumberent, ut reddere Deo pos-
sent doctrinæ, creditorumq; talem-
torum rationem! *S. Xaver. l. 1. ep. 3.*

4. Audaces verò, qui fiduciâ sui
inducti, plus æquo suis viribus fi-
dunt, & minora certamina, etsi mi-
nimè in his se ad victoriam exer-
cuerint, contempunt; in maioribus
peri-

periculis, & ærumnis imbecilliores etiam sunt, quàm timidi. Nam cum minus ex sententiâ successerint, quæ suscepterunt; paruis in rebus pariter, ac magnis animos contrahunt, atque demittunt. *S. Xaver. l. 3. ep. 5.*

5. Tædet me interdum viuere, ac fatius esse arbitror, pro religione mortem oppetere, quàm in tot, tantisque Diuini Numinis contumelijs viuere: cum præsertim eas non possim non videre, prohibere non possim. *S. Xaver. l. 1. ep. 7.*

6. Cauete porrò, ne importunè quidquam flagitetis: quod nonnulli faciunt, qui vsque eò Superiores vrgent suos, dum quod concupierunt, quamuis perniciosum, extorqueant. Quod si denegatum sit, palam queruntur, vitam sibi insuauem, & acerbam esse. Neque intelligunt miseri, acerbicatem illam, ac molestiam ex eo nasci, & augeri,

M 2 quod

quòd voluntatem suam, Deo semel additam, ac deuotam, neglecto voto, interuertere, ac sibi vindicare conentur. *S. Xauer. l. 3. ep. 5.*

7. Credas mihi, tibi que persuadeas, velim, nihil esse tutius, atque ab omni errore remotius, quam semper optare, sibi ab alijs imperari, & imperantibus ex animo obtemperare: contrâque lubricum, ac periculosum esse negotium, ad suum arbitrium viuere, omisso eorum, qui præsumunt, imperio. Nam vt ab eo, quod præscribitur, deflectens rectè aliquid facias, tamen sic habeto, frater charissime, in eo plus prauis esse, quam recti. *S. Xauer. l. 2. ep. 1.*

8. Illud addidisse satis sit, quod Germanus Constantinopolitanus Patriarcha breuissimè quidem, sed grauissimè, de piè, ac beneuolè colendâ Deiparâ Virgine pronuncia-

rit, eam compellans; Quo modo, inquit, corpus nostrum vitalis signum operationis habet respirationem; ita etiam sanctissimum tuum nomen, quod in ore seruorum tuorum versatur assidue, in omni tempore, loco, & modo, non solum letitiæ, & auxiliij est signum, sed ea etiam procreat, & conciliat.

P. Claud. ep. 3.

9. Summa profectò prudentia opus est, ne quid offendas in hoc seculo nequam: longèque prospiciendi aduersi rerum, quæ geruntur, euentus. Aduersarius namque noster diabolus non cessat, sed circumit quærens, quem deuoret. Maximæ autem imprudentiæ est, incommoda, quæ ex actionibus, quamuis bono animo susceptis, euenire possunt, minimè prouidere.

S. Xauer. Sitt. e. l. 6. c. 17.

10. Oratione instructi, humili-

M 3 tate

tate ornati, neque opinionibus inflati, neque amoris proprii, neque existimationis (quæ veræ Obedientiæ pestes sunt) cupidi, sed demissè de nobis sentientes, nostrique iudicij, atque ingenij agnoscentes infirmitatem, non plus sapiamus, quàm oportet, sed sapiamus ad sobrietatem. *S. Ignat. Vita, l. 5. c. 4.*

11. Quamvis non sit oratio diuturna, saltem crebrò eleuetur Spiritus ad Dominum: cogitando eum in animam nostram intrare per consolationes, & sanctas inspirationes; egredi verò indè propter nostrum languorem; & emanaturum, nisi foret præuenta per gratiam. Atque hoc animaduertat homo; quia per alterum cognoscet Deum, per alterum verò seipsum. Per hoc exhibit à seipso, per illud ingreditur ad Deum: & sic ingrediendo,

diendo, & egrediendo proficiet, ac
pascua inueniet. *B. P. Borg. in Mo-*
nit. spirit. n. 2.

12. Professio est instituta, vt in
vineâ Domini alacriter operam
suam quisque ponat; sitque ad obe-
dientiam, submissionem, humili-
tatemque paratior; proximorum-
que necessitatibus subueniat, illis-
que perfectioris virtutis præbeat
exemplum. *B. P. Borg. ad Societ.*
Aquit.

13. Ex incircumcisâ voluntate,
atque amore proprio, illud etiam
incommodum sequitur; nempe
quòd densissima quædam nubes ex
corde immortificato exoriatur,
quæ ipsi præsentiam diuini conspe-
ctûs obscurat, atque adeò tollit.
B. P. Borg. ad Soc. Aquit.

14. Amor Christi valde efficax
medium est, fugandi ex corde
omnem tristitiam, & in dulcem, at-

M 4 que

que continuam lætitiã conuertendi. Qui ergo vult semper esse lætus, versari in terris inter Angelos, accumbere cæli delicijs, habeat in suo corde amorem, vnicum desiderium, vnicum affectum Sancti, & puri amoris erga Dominum IESUM. Quia hæc est eius natura, vt vbicunque fuerit, inexplicabilem lætitiã pariat. *P. Vincent. de Serâ lætit.*

15. Cùm omnia vitia declinanda sunt, tum ea cuique potissimum, ad quæ procliuior cuiusque natura est: ab ijs enim maximæ impendent ruinae, nisi diligenter sibi quisque caueat. *S. Ignat. l. de Vita, c. 11.*

16. Innocentia vitæ, ac sanctimonia multum quidem per se valet, & ceteris rebus omnibus longè præcellit: sed nisi cum prudentiã, agendique cum hominibus modo sit coniuncta, manca erit, atque

que infirma, nec satis ad alios gubernandos idonea: plusque sæpe exquisita prudentia cum mediocri sanctitate in gubernatione efficit, quàm cum minore prudentiâ maior sanctitas. *S. Ignat. l. 5. vite, c. 10.*

17. Si quis humiliandi sui desiderio tenetur, etiam atque etiam cogitet, quantum debeat vocationi suæ, & quid ab eo gratia illius exposcat: in dictis, factisque omnibus circumspiciat, an dici, fierique debeant ab eo, qui in hanc Societatem sit adscriptus. Omnia metiatur ad illam mensuram. *B. P. Borg. ad Soc. Aquit.*

18. Ad excusandum, vel defendendum Superiorem apud Christum iudicem, non sufficit intromisisse in Religionē Scandala per portam anteriorem, vel posteriorem: hoc est, ad placendum homini plebeio, vel Principi. Nam cum super

M § eâdem

eâdem re in contentionem veniunt
beneplacitum Dei, & hominum, pat
est, vt homines habeant patientiam:
& si ratione vtuntur, etiam non spi
rituali, æquo animo ferant, quod
beneplacitum Dei præualeat ipso
rum displicentiæ. *P. Vincent. l. 1. Si
te, c. 7.*

19. Desideria, quæ concipis,
non ita à te Deo commendanda
sunt, quemadmodum in tuo, sed vt
in Christi pectore sunt. Quoniam
enim bona sunt, in IESU prius,
quàm in te sint, necesse est; longè
que ab eo, quàm abs te, propensio
re affectu Patri æterno exponen
tur. *B. Aloys. Vita. l. 2. c. 5.*

20. Multi sunt, quos, cùm ne
gligenter vixerint, morituros ta
men suâ gratiâ ità illustrare digna
tur, vt feliciter vitam claudant.
Tanta est Dei pietas erga indignos,
quos, cùm eorum iniquitas suppli
cium

ciam mereatur, suâ misericordiâ
plerunque illustrat., *B. P. Borg.*
tract. 6.

21. Si fortè Christianæ Religio-
nis propagatio, in Ethnicorum re-
gnis, magnas videtur habere diffi-
cultates, caue propterea ab incepto
deterrearis: prima quippe, ac po-
tissima difficultas in nobis est. Ita-
que nostros homines primùm,
deinde Ethnicos curandos censeo.
Nam spectatæ virtutis viros ad hoc
deligi necesse est, qui scilicet aliquot
annorum spatio, retulerint multas,
egregiasque de seipsis victorias.
S. Xaver. l. 2. ep. 5.

22. Non debeo cogitare, qui me
gubernat, summusne, an medius, an
infimus sit: sed deuotionem meam
omnem in obedientiâ collocare, &
illud magni pèndere, quòd loco Dei
Domini nostri præsidet. Nam per-

M 6 sona-

sonarum, si distinguas gradus, peris
vis obedientiæ. *S. Ignat. vita, l. 5. c. 4.*

23. Gaudium spirituale vocat
Origenes Flagellum dæmonum.
Quoties, inquit, in Domino gaudemus, toties diabolum flagellamus.
Quia optimè nôrunt, à lætitiâ spiri-
rituali anime provenire totam suam
ruinam: siquidem anima non po-
test esse sine aliquâ delectatione, vo-
cavit S. Gregorius; *Aut igitur delectatur summis, aut infimis:* ac dum
gustat res cælestes, contemnit oble-
ctationes terrenas, quas dæmon
proponit. *P. Vincent. de Verâ lett.*

24. Posteaquam Christus natus
in stabulo, vixit in paupere domici-
lio, ac demùm eò paupertatis reda-
ctus est, vt non haberet proprium
diuersorium; non habitat in corde,
apud quod pompa aulæ, & mundi
in opinione est, ac si magnum quid
esset. *P. Vincent. lib. 2. vita, c. 5.*

25. Vt

25. Vt ad hoc maiori promptitudine, & alacritate curandum pluribus nominibus nos obstrictos haberet Deus, posthabitâ quodammodo suæ infinitæ gloriæ, quâ fruebatur, præstantiâ, vt eandem nobiscum aliquando communicaret, tanto beneficio nos indignos affecit: nostris miserijs se onerans, vt nos illis leuaret; seipsum vendi volens, vt nos redimeret; infamari, vt gloriâ donaret; pauper esse, vt ditaret; vsque adeo denique infamem mortem sibi deligere, vt nobis immortalem, & beatam viuendi rationem impertiret. Itaque si vinculis obligationis tantæ vos ligatos videris, & ad eius seruitium, accretionemque gloriæ toto pectore aspiratis, in hoc vos tempore versari habetote, quod etiam atque etiam industriam vestram, zelumque requirat. *S. Ignat. ep. 2.*

26. In concionibus comiter auditores ab erroribus, ac vitijs, in quibus versantur, reuocandi sunt. Sed identidem intentatâ diuinâ seueritate, atque iustitiâ territandi duri homines, ac peruicaces: contrâque resipiscentes, Dei clementiâ, ac misericordiâ propositâ erigendi, recreandique. Pertinaces porrò animos, atque in flagitiorum cœno hæsitantes, oportet itâ cœlestibus vrgeri minis, vt eis nequaquam incidatur diuinæ clementiæ spes, sed eius interdum commemoratione eorundem pectora mulceantur.

S. Xauer. Vita, l. 6. c. 13.

27. Rationabile est, vt per memoriam intuentes, & recordantes sanguinem, quem IESVS CHRISTUS effudit in morte, animum, spiritumque, sumamus, sinè metu aggrediendi mortem, & multa cum audaciâ expectandi eandem. Quia multum
 iuuat.

iuuat, videre ducem animosè exspectare, & inuadere inimicos, vt milites idem faciant. *B. P. Borg. contra tim. mortis.*

28. Artificijs, dolis, simulationibus, fallacijs, ambiguitate siue ditorum, seu factorum, eripitur huius seculi fortunæ deditis hominibus mutua inter ipsos societas. In religione verò sunt præsentia venena religiosæ simplicitatis; certæ iuuentutis pestes, quibus cum spiritu, quo religiosum præditum esse oportet, conuenire vix vnquam possit. *B. Aloys. Vita, l. 2. c. 5.*

29. Intelligi non potest, quomodo quis credat, vt oportet, quantum bonum sit, in æternum frui Deo, idemque speret, & tamen cupiat longè abesse ab eo, & quàm potest tardissimè ad illum venire. Et si quidem eius rei causa non sit nimius amor vitæ præsentis, qui plerunque

runque mœrorem affert ægrotis; sed communis illa incertitudo, qua ignoramus, beata, an misera æternitas nos exceptura sit, ignosci potest. Grauius tamen culpandum est, si malam conscientiam non superet fiducia in Deum: qui cum se ipsum pro nobis obtulerit morti, tantos cruciatus pertulerit, tantum effuderit sanguinis, utique nobis etiam daturus est vitam: quod ei nullo amplius labore constabit.

P. Vincent. Vita, l. 1. c. 12.

30. Cum obedientia sit quoddam holocaustum, quo totus homo, sine vllâ prorsus imminutione, Conditori suo, ac Domino, per manus ministrorum, in charitatis igne immolatur; cumque sit eadem renuntiatio quædam integra, per quam omni suo iure sponte decedit religiosus, ut diuinæ providentiæ, Superioris ductu, gubernandum, ac
possi-

possidendum vltro sese addicat, & mancipet; negari non potest, quin obedientia comprehendat non solum executionem, vt imperata faciat, & voluntatem, vt libenter faciat; sed etiam iudicium, vt quæcunque superior mandat, ac sentit, eadem inferiori recta, & vera esse videantur. *S. Ignat. ep. 1.*

31. Cogita, quòd Deus creârit, vt lampadem accensam per Fidem, & Charitatem baptismalem: tu verò non facias aliud, quàm vt effundas oleum gratiæ, & affundas aquam peccatorum, quâ illam extinguas. *B.P. Borg. de*

Confus. p. 1.

* *
*

F I N I S.